

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2673

гр. София, 30.11.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Петя Попова

като разгледа докладваното от Петя Попова Въззивно частно наказателно дело № 20221100605026 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2 вр. чл. 306, ал. 3, вр. ал. 1, т. 4 от НПК.

Образувано е по повод подадена частна жалба от частния тъжител Т. К. М. чрез повереника му адв. В. срещу Определение от 16.03.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, с което частният тъжител Т. М. е осъдена да заплати в полза на подсъдимата Д.З. сумата от 1000 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставена правна помощ.

В частната жалба са наведени доводи за неправилност на атакуваното определение. Твърди се, че Определението от 31.01.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, с което наказателното производство по делото е прекратено, не е влязло в сила, поради което първоинстанционният съд преждевременно се е произнесъл касателно разнските по делото. В този ред на мисли поддържа становище за неправилност на определението и моли същото да бъде отменено.

Постъпила е частна жалба от частния тъжител Т. К. М. чрез повереника му адв. В. и срещу Определение от 04.04.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в Определението от 16.03.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав. Поддържа се тезата, че въпросът за разнските подлежи на разглеждане след окончателно влизане в сила на определението за прекратяване на производството, поради което моли и определението от 04.04.2022 г. да бъде отменено.

Въззивният съд, като прецени наведените в частните жалби доводи, както и атакуваните съдебни актове и материалите по делото, намира за установено следното:

Предмет на проверка в настоящото производство се явява Определение от 16.03.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, с което частният тъжител Т. М. е осъден да заплати в полза на подсъдимата Д.З. сумата от 1000 лева. Последващото, постановено на 04.04.2022 г. от СРС, определение се явява като допълнение на първото и макар в НПК да не съществува ред, по който съдът може да отстрани допуснати очевидни фактически грешки, то двете определения следва да бъдат разглеждани като едно цяло.

Предвид горното въззивният съд намира, че частната жалба, депозирана срещу Определението от 16.03.2022 г., е подадена от процесуално легитимирано лице в преклузивния 7-дневен срок, поради което същата се явява допустима. По същество тя е основателна по следните съображения:

Производството по делото е образувано въз основа на тъжба от Т. К. М. срещу Д.П.З.. С протоколно определение от 31.01.2022 г., постановено по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав е прекратил наказателното производство на осн. чл. 250, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК.

Определението е било обжалвано, по която въззивна жалба е било образувано в.н.ч.д. № 2689/2022 г. по описа на СГС, XIV-ти въззивен състав. С Решение № 732 от 16.11.2022 г. по посоченото въззивно производство СГС е отменил определението от 31.01.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, с което производството е било прекратено и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Междувременно, преди да администрира въззивната жалба срещу прекратителното определение, респективно преди последното да е влязло в законна сила, СРС е постановил процесното, а именно Определение от 16.03.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, предмет на проверка, с което е възложил в тежест на частния тъжител направените от подсъдимата разноси. Предвид допуснати грешки в ЕГН-то на подсъдимата в определението от 16.03.2022 г. първоинстанционният съд е постановил нов акт – определение от 04.04.2022 г., с което е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка.

Въззивният съд намира така постановеното определение от 16.03.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, изменено с Определение от 04.04.2022 г. за неправилно и като такова следва да бъде отменено.

Разпоредбата на чл. 306, ал. 1, т. 4 от НПК предоставя възможност на първоинстанционния съд да се произнесе по въпросите за разноските и за веществените доказателства с определение, отделно от крайния си акт. Присъдата и съответният акт, с който се преустановява висящността на процеса, от своя страна, подлежат на обжалване пред по-горна инстанция, поради което въпросите по същество могат да бъдат ревизирани в посока налагаща изменение и на произнасянето по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК.

Именно такъв е процесният случай. Определението от 31.01.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, с което съдът е прекратил наказателното производство, е било отменено след осъществен въззивен контрол и делото е върнато за разглеждане от нов състав на районния съд. Следователно висиящността на процеса е възстановена, поради което не са налице и основанията на чл. 189 и чл. 190 от НПК за възлагане на разноските по делото на която и да е било от страните. Ето защо, атакуваното Определение от 16.03.2022 г. следва да бъде отменено като неправилно. Като такова следва да бъде отменено и Определението от 04.04.2022 г.. От една страна, последното е неразривно свързано с първото, а от друга страна, районният съд въобще не е имал процесуална възможност да отстрани допуснатите от него грешки в закрито съдебно заседание. Следва да се отбележи, че към момента на постановяване на Определението от 04.04.2022 г. частният тъжител е бил депозирал процесната частна жалба. Районният съд е разполагал с възможността да отмени или измени акта си по реда на чл. 344 от НПК, но подобни процесуални действия не са били предприети. Вместо това СРС е решил да създаде собствен процесуален ред, игнорирайки подадените жалби от частния тъжител.

С тези съображения въззивният съд намира, че първоинстанционният съдебен акт следва да бъде отменен като неправилен.

Водим от горното и на основание чл. 345, ал. 1 вр. чл. 306, ал. 3 от НПК Софийски градски съд, НО, IX-и въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение от 16.03.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав, неразделна част от което е Определение от 04.04.2022 г. по н.ч.х.д. № 7877/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-и състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____